

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 701/2022

07.07.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Борислава Ђанића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 521/19 од 29.11.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 31/22 од 29.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Ђанића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 521/19 од 29.11.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 31/22 од 29.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 521/19 од 29.11.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је суд утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и истовремено одредио да се наведена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 (шест) месеци и обавезан је да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде, а оштећена је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 31/22 од 29.04.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Суботици К 521/19 од 29.11.2021. године.

Против наведених правноснажних одлука захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Ђанић, због битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Ђанић, у поднетом захтеву истиче да је оптужба прекорачена тиме што је другостепени суд у образложењу пресуде, радњу извршења дела изменио тако што је подвео под повреду саобраћајног прописа из члана 47. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, иако је окривљеном оптужним актом стављено на терет да се није придржавао саобраћајног прописа из члана 47. став 7. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произлази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Из списка предмета произилази да оптужни предлог Основног јавног тужиоца у Суботици Кт 344/19 (Кт 1689/17) од 03.07.2019. године, измењен 14.05.2021. године и изрека пресуде Основног суда у Суботици К 336/21 од 29.10.2021. године, садрже у потпуности исти чињенични опис кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ како у погледу објективних обележја дела и наведеног бланкетног прописа, тако и субјективних обележја дела.

Према налажењу Врховног касационог суда, чињенични опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде идентичан је чињеничном опису диспозитива оптужног акта, па суд, у конкретном случају, није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП може се учинити само у изреци пресуде, а не у чињеничном опису радње у образложењу пресуде, како то бранилац погрешно наводи, указујући на разлику између

радње извршења и наведеног бланкетног прописа у оптужном акту и образложењу другостепене пресуде.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Ђанића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењује као неосноване.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП коју образлаже тако што полемише о основном и допусном налазу и мишљењу судског вештака саобраћајне струке и његовој стручности, на који начин суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, у чије разматрање се Врховни касациони суд није упуштао обзиром да не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Ђанића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став. 1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић